

عوامل مؤثر بر تغییر کارآفرینی ترکیبی به کارآفرینی تمام وقت با تاکید بر نقش تئوری یادگیری تجربی

سید محسن لطفی آشتیانی^۱، سید محمد حسین لطفی آشتیانی^۲، سمیرا شریفی^۳

^۱ دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن (نویسنده مسئول)

^۲ دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

^۳ دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

چکیده

هدف این مقاله بررسی عواملی است که یک کارآفرین به طور همزمان هم کسب و کار خود را اداره می کند و هم برای دریافت دستمزد برای دیگران کار می کند ترغیب شود کار برای دیگران را رها کند و فقط به اداره و توسعه کسب و کار خود بپردازد. در این تحقیق ۴ عامل ترس از شکست، خطر درک شده، توسعه صلاحیت کارآفرینی و خودکارآمدی مورد بررسی قرار گرفته است که پیش بینی می شود بر تصمیم تغییر تأثیر بگذارد. این مقاله کارآفرینی ترکیبی را به عنوان یک زمینه یادگیری و مسیر مؤثر برای کارآفرینی تمام وقت معرفی می کند. پژوهش حاضر به روش توصیفی-همبستگی به بررسی این موضوع پرداخته است. جامعه آماری این پژوهش ۲۳۰۰ نفر از کارآفرینان برتر شهر تهران بودند که از فرمول کوکران تعداد ۳۳۰ نفر از آن ها به روش تصادفی ساده مورد بررسی قرار گرفتند. بر اساس نتایج به دست آمده بین یادگیری تجربی حاصل از کارآفرینی ترکیبی و احتمال انتقال کارآفرینی ترکیبی به کارآفرین تمام وقت رابطه معنی داری وجود داشت. یادگیری تجربی حاصل از کارآفرینی ترکیبی رویکرد های ترس از شکست، ریسک ادراک شده، توسعه شایستگی کارآفرینی و خودکارآمدی را دنبال می کنند و تأثیرات مثبت قابل توجهی در معناسازی، جهت دهی و همدلی دارند. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن توسط متخصصان و پایایی آن از طریق محاسبه آلفای کرون باخ که برای کلیه قسمت ها بیشتر از ۰/۷۰ بود مورد تأیید قرار گرفت. در این تحقیق برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و آمار استنباطی استفاده شده است. ابتدا با استفاده از آمار توصیفی از وضعیت و ویژگی های جمعیت شناختی پاسخگویان با استفاده از نرم افزار SPSS22 آگاهی یافته و در ادامه برای بررسی و آزمون فرضیه ها و بررسی روابط علی متغیرهای موجود در تحقیق از مدل سازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار AMOS22 استفاده شده است.

واژه های کلیدی: کارآفرینی ترکیبی، کارآفرینی تمام وقت، تئوری یادگیری تجربی